

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220011036
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7220011036.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Miroslava Baňackého, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. júna 2023, v trestnej veci proti obžalovanému I.. T. T., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 7.12.2022 sp. zn. 5T/58/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 285 písm. c/ Tr. por.
o s l o b o d z u j e

Obžalovaného I.. T. T., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom W. č.XX, prechodne B., S. XX
spod obžaloby Okresného prokurátora Košice II pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že:
v Košiciach medzi vchodmi do obytného bloku na ul. T. č. X a č. XX dňa 20.01.2018 v čase okolo 21,45
hod. po predchádzajúcej roztržke fyzicky napadol D. W. tak, že ho dvakrát udrel päťou pravej ruky do
ľavej časti tváre, čím takto svojim konaním spôsobil D. W. zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív v
ľavej okoloočnej oblasti s okoloočnou krvnou podliatinou, pomliaždenie očnej gule vľavo s nakrvácaním
pod spojovku ľavého oka, zlomeninu dolného okraja očnice a spodiny očnice vľavo s posunutím úlomkov,
s prepadnutím obsahu mäkkých tkanív očnice do čelustnej dutiny s následným nakrvácaním do čelustnej
dutiny a s prienikom vzduchu do očnice, poškodenie podočnicového nervu vľavo, pomliaždenie hornej
pery vľavo s krvnou podliatinou pod sliznicou hornej pery s dobou liečenia v trvaní 35 dní,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného D. W., nar. XX.XX.XXXX v Košiciach, trvale bytom B., S.
XX, F. S. U. a.s., U. K., XXX XX Q., U., I.: XXXXXXXX a P. U., pobočka Q. Q., B. XX XXX XX Q. Q., I.:
XXXXXXXXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 7. decembra 2022 sp. zn. 5T/58/2020 uznal obžalovaného
I.. T. T. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa §
364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v Košiciach medzi vchodmi do obytného bloku na ul. T. č. X a č. XX dňa 20.01.2018 v čase okolo 21,45
hod. po predchádzajúcej roztržke fyzicky napadol D. W. tak, že ho dvakrát udrel päťou pravej ruky do
ľavej časti tváre, čím takto svojim konaním spôsobil D. W. zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív v
ľavej okoloočnej oblasti s okoloočnou krvnou podliatinou, pomliaždenie očnej gule vľavo s nakrvácaním
pod spojovku ľavého oka, zlomeninu dolného okraja očnice a spodiny očnice vľavo s posunutím úlomkov,
s prepadnutím obsahu mäkkých tkanív očnice do čelustnej dutiny s následným nakrvácaním do čelustnej

dutiny a s prienikom vzduchu do očnice, poškodenie podočnicového nervu vľavo, pomliaždenie hornej pery vľavo s krvnou podliatinou pod sliznicou hornej pery s dobou liečenia v trvaní 35 dní.

Za to ho súd odsúdil podľa § 364 ods. 1, § 41 ods. 1, § 56 ods. 1, ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Trestného zákona k úhrnnému peňažnému trestu vo výške 1.500,00 (jedentisícpäťsto) €.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným:

D. W., XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., S. XX vo výške 2.958,00 € (dvetisícdeväťstopäťdesiatosem eur) titulom bolestného,

F. S.j U., a.s., U. K. X., XXX XX Q. - U., I.: XX XXX XXX vo výške 2.128,09 € (dvetisícstodvadsaťosem eur a deväť centov) titulom vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť D. W., nar. XX.XX.XXXX,

P. U.i, pobočka Q. Q., B. XX, XXX XX Q. Q., I.: XX XXX XXX vo výške 287,20 € (dvestoosemdesiatosedem eur a dvadsať centov) titulom vyplatených nemocenských dávok D. W., nar. XX.XX.XXXX.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal poškodeného D. W., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., S. 23, so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, v ktorom prostredníctvom svojho obhajcu odôvodňuje nasledovné:

Súd prvej inštancie po tom, čo odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako dôvodné a rozsudok z 14.1.2022 zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie s tým, že je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Odvolací súd vytkol prvostupňovému súdu, že sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na objasnenie ktorých treba dokazovanie opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy (strana 6, druhý odsek Uznesenia KS KE, 8To/50/2022). Taktiež vytkol, že pozornosti súdu prvej inštancie ušlo to, že svedkovia Q., F. a N. po údajnom konflikte obžalovaného s poškodeným nevideli krvácanie a viditeľné poranenia, ktorá podľa znalca mali byť jedným z vonkajších znakov a neuviedol prečo uveril poškodenému a jeho matke, že poškodený krvácal a zároveň neuveril výpovediam až 4 svedkov, napriek tomu, že minimálne svedok N. a svedok Vysocký ako príslušníci OO PZ Košice - Juh nemali žiaden vzťah k prejednávanej veci. Taktiež sa prvostupňový súd nedal odpoveď na to, aký motív mal mať obžalovaný, keď až 3x volal o pomoc, ak bol útočník a taktiež sa nezaoberal obhajobou obžalovaného, že či vzhľadom na to, že poškodený pod vplyvom alkoholu nekoriguje svoje správanie a má zlú povesť, nemohol byť napadnutý inou osobou, predovšetkým preto, že si sám odporuje ohľadom času skutku. Odvolací súd uviedol, že odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine a v prípade, ak vina nie je preukázaná, tak obvinený musí byť oslobodený spod obžaloby. Zároveň odvolací súd uviedol, že v prípade, ak by okresný súd dospel k opätovnému záveru, že zranenia spôsobil poškodenému obžalovaný, bude jeho povinnosťou zaoberať sa okolnosťami nutnej obrany. Prvostupňový súd po vrátení veci nariadil hlavné pojednávanie na 7.12.2022, na ktorom s výnimkou oboznámenia sa s listinou na čl. 408 - odpisom z registra trestov súd nevykonal žiadne dokazovanie a vzhľadom k tomu, že prokuratúra ako strana nenavrhol ďalšie dokazovanie tak uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené. Súd prvej inštancie nevykonal po zrušení a vrátení veci žiadne nové dôkazy, teda dôkazná situácia sa nezmenila, napriek tomu, že odvolací súd dal sa vyjadriť jednoznačne, že v prípade, ak nebude vina obžalovaného jednoznačne preukázaná, tak musí obžalovaného oslobodiť spod obžaloby. Prvostupňový súd opätovne rozhodol identicky na základe tých istých dôvodov a bez ďalších nových dôkazov, ako v pôvodnom rozhodnutí, ktoré odvolací súd zrušil.

S poukazom na to, že prvostupňový súd nevykonal nové dôkazy, ktoré by svedčili o vine obžalovaného a opätovne odsúdil obžalovaného na základe dôkaznej situácie, ktorá bola sporná, vzhľadom na vykonané dokazovanie boli enormné pochybnosti ohľadom priebehu, miesta a času skutku a v

zmysle vykonaného dokazovania nebola vina obžalovaného jednoznačne preukázaná, tak obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozhodol podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku a spod obžaloby ho oslobodil.

Obžalovaný si dovoľí poukázať na tú skutočnosť, že odôvodnenie napadnutého rozsudku zo dňa 7.12.2022 je takmer identické s odôvodnením rozhodnutia z 14.1.2022, ktoré odvolací súd zrušil a vrátil súdu prvej inštancie z dôvodu nevysporiadania sa s obhajobou obžalovaného. Prvostupňový súd sa nevysporiadal (opätovne ako v pôvodnom rozhodnutí) nielen viacerými obhajobou vytýkanými skutočnosťami vo vzťahu k výpovediam svedkov svedčiacich v prospech obžalovaného, ale v rámci poukázania na výpovede svedkov sa objavujú vety, ktoré nezazneli pri žiadnej výpovedi a zároveň niektoré sú použité z kontextu časti výpovede svedkov tak, aby usvedčovali obžalovaného zo spáchania skutku v zmysle obžaloby, čo obžalovaný považuje za porušenie práva na spravodlivý proces a porušenia práva na obhajobu. To spôsobuje absolútnu nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Prvostupňový súd napriek vytýkaniu odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení opakovane vyhodnotil dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného v rozpore so zásadou v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Domnievame sa, že prvostupňový súd pri úvahe o vine a treste vyvodil zo skutkového stavu nesprávny záver. Súd nesprávne zhodnotil vykonané dokazovanie. V odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 13, tretí odsek uvádza súd „V neprospech obžalovaného vyznieva rad dôkazov. Je to najmä výpoveď poškodeného D. W., ktorý vypovedal konzistentne počas celého trestného konania a usvedčil obžalovaného ako osobu ktorá ho na Jánošíkovej ulici dňa 20.1.2018 fyzicky napadla bez toho, aby sa čo i len pokúsil na obžalovaného fyzicky zaútočiť.“

Vysvetlil tiež, že keď uvádzal čas napadnutia okolo 18:00 hod, nebol presne zorientovaný koľko bolo hodín pretože bola tma. Nevedel si vysvetliť správanie obžalovaného voči nemu. Potvrdil však, že pred ich stretnutím na mieste činu vypil niekoľko pív,... Na všetko si veľmi dobre pamätá. Po úderoch obžalovaného bol otrasený a pľul krv.... Jeho pes na obžalovaného neútočil, nikdy nie je agresívny. Po napadnutí zo strany obžalovaného pociťoval bolesť hlavy, “

Ako prvé si dovoľí obžalovaný poukázať na tú skutočnosť, že vyššie uvedené zhodnotenie dokazovania je s výnimkou zmeny slovosledu identické s pôvodným rozhodnutím zo dňa 14.1.2022, vzhľadom k tomu je aj obžalovaný donútený zotrvať na svojom pôvodnom odvolaní, ako aj všetkých skutočnostiach v ňom uvedených vo vzťahu k popretiu „konzistentnosti“ výpovede poškodeného. Ako prvé si však obžalovaný dovoľí poukázať na tú skutočnosť, že jediná výpoveď poškodeného vykonaná kontradiktórnym spôsobom v rámci prípravného konania bola dňa 9.1.2020, kedy poškodený vypovedal, že ruší trestné oznámenie z dôvodu žiadneho odškodnenia. Obžalovaný má za to, že skutočnosti uvádzané poškodeným pri podávaní trestného oznámenia a pri výpovediach z 22.3.2018 a 6.9.2018 nemôžu byť použité ako dôkaz v neprospech obvineného, ak po týchto výsluchoch vypovedal poškodený v súlade so zásadou kontradiktórnosti. Samosudkyňa na hlavnom pojednávaní vykonanom dňa 2.7.2021 dokonca odstraňovala rozpory čítaním časti zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného z 22.3.2018, teda zápisnicu o výsluchu poškodeného, ktorá je absolútne nepoužiteľná pre účely trestného konania, nakoľko Okresná prokuratúra Košice II, uznesením zo dňa 10.7.2018 vyhovel sťažnosti obžalovaného (t.č. obvineného) a zrušila uznesenie OO PZ Košice -Juh, ORP- 235/JU-KE-2018 o vznesení obvinenia zo dňa 18.4.2018. Takýto postup súdu prvej inštancie je prinajmenšom v rozpore so zásadami trestného konania a podľa názoru obžalovaného takýmto konaním prvostupňového súdu došlo nielen k naplneniu odvolacích dôvodov, ale aj naplneniu dovolacích dôvodov.

V predmetnej časti napadnutého rozsudku, kde súd hodnotí výpoveď poškodeného (strana 13, odsek 3) je veľa preukázateľných nepravdivých skutočností, ktoré súd nepreskúmateľným spôsobom zhodnotil ako konzistentnú výpoveď poškodeného. Súd uvádza, že poškodený vysvetlil, že čas napadnutia o 18:00 uvádzal preto, lebo nebol presne zorientovaný. Uvádza, že poškodený potvrdil, že vypil niekoľko pív, ale zároveň na všetko si veľmi dobre pamätá. Poškodený vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 9.1.2020 neuviedol žiadne skutočnosti, v zmysle vyššie uvedeného, avšak vo svojej výpovedi zo dňa 6.9.2018 uviedol nasledovné Na otázku policajta „Ako znášate alkohol a ako ste sa cítil v čase konfliktu? Odpovedal

..Mal som vypité a cítil som, že som opitý, preto si aj nepamätám veci“ . Sám poškodený uviedol, že bol opitý a nepamätá si všetko, súd však uviedol, že poškodený si všetko veľmi dobre pamätá. Súd ďalej uvádza, „Jeho pes na obžalovaného neútočil, nikdy nie je agresívny.“ Opätovne sa jedná o nepravdivú

skutočnosť, nakoľko v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného úradu Košice, na čl. 174 bol poškodený uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, pričom v rámci skutkovej vety predmetného rozhodnutia, obžalovaný (v konaní pred OÚ Košice poškodený) odháňal psa poškodeného od svojej fény, po čom sa dostal do konfliktu s poškodeným. Sám poškodený na hlavnom pojednávaní v rámci svojej výpovede nepoprel, že mal konflikt s obžalovaným, nepoprel ani to, že chcel obžalovaného napadnúť. V rámci výpovede na HP uvádzal „.....Chcel som to opätovať, ale on sa uhol. Ako som išiel za ním zopárkrát som zakričal „poď sem “, chcel som mu to vrátiť....to robia bitkári, preto ja som sa cítil ako v ringu.“ Taktiež je zrejmé, že poškodený má vyslovene úmysel sa za konflikt „pomstiť“, aby obžalovaný šiel do výkonu trestu, konkrétne na HP uviedol „mne nejde o peniaze, mne ide o to, aby išiel do väzenia a aby si to odsedel. “

Napriek tomu, sa obžalovaný opakovane chce vyjadriť aj k týmto nekontradiktórnym výpovediam poškodeného, ktoré sú plné extrémnych rozporov, a nechápe vyhodnoteniu prvostupňového súdu ktorý ich považuje za konzistentné a to predovšetkým preto, že ich prvostupňový súd vyhodnotil v neprospech obžalovaného, aj napriek tomu, že nemohli byť použiteľné pre rozhodnutie o vine.

Pri podávaní trestného oznámenia dňa 21.1.2018 poškodený uviedol, že „v čase okolo 18:00 hod na ul. T. č. X v Košiciach venčil svojho psa, pričom som sa pochytil slovne s neznámym mužom, ktorý tiež venčil svojho psa. Neznámy muž mi povedal „poď sem “ tak som išiel ku nemu a vtedy ma udrel pravou rukou do ľavej časti tváre a to do lícnej a očnej kosti. Následne som išiel za neznámym mužom, pričom ešte na mňa kričal. Neznámy muž išiel do brány na ul. S. XX v Košiciach. Ja som išiel domov... “

Pri svojej výpovedi dňa 22.3.2018 k veci uviedol 20.1.2018 som bol doma a vypil som nejaké piva a išiel som venčiť psa okolo 21:30. Keď som vyšiel z vchodu počas venčenia psa som z nervov kopol do našej brány do obytného bytu na ul. S. XX. To sa nepáčilo p. T., ktorý tiež venčil psa nepamätám sa už na to čo mi na to povedal. Následne som pokračoval na ul. T. spolu s mojím psom a pred nami šiel spomínaný T. tiež

s jeho psom. Cestou som kričal na svojho psa niekoľko krát „poď ku mne “. Neviem či si to p. T. nevysvetlil zle a či si nemyslel, že kričím na neho. Následne p. T. odbočil k uličke na ul. T. medzi bránou č. 8 a bránou č. 9. Chvilu tam stál a potom mi len tak povedal, že poď sem. Ja som v tej chvíli venčil psa v blízkosti tej uličky. Na jeho reakciu som prišiel k nemu a keď som sa priblížil jasne si pamätám, že ma 2 krát udrel pravou rukou do ľavej jamovej kosti na tvári. Následne som ho chcel udrieť, ale netrafil som ho svojou pravou rukou. Potom p. T. išiel smerom domov na ul. S. XX a ja som vypľúval krv, ale ešte som na neho kričal, že poď sem pretože som bol podráždený a chcel som mu to vrátiť, ale on na moje výkriky nereagoval a išiel domov. Na otázku povereného policajta „ Čo predchádzalo samotnému incidentu?“ odpovedal Asi moje kopnutie do vchodových dverí a následné obťažovanie môjho psa, ktorý sa chcel hrať s jeho psom.“

Pri svojej výpovedi dňa 6.9.2018 k veci poškodený uviedol.... v čase okolo 21:30 hod som bol vonku venčiť psa, na ul. S. XX, tam to celé začalo. Ja som bol na chodníku na ul. S. XX a p. T. šiel po chodníku na ul. T.. Keď som došiel medzi bloky na ul. T. X a T. 9, tak tam stál T. so psom a povedal mi poď sem. Ja som išiel na jeho slová k nemu bez toho aby som mu niečo povedal. Keď som prišiel, tak ma napadol dvoma údermi jeho pravou rukou do mojej ľavej lícnej kosti. Ja som sa nebránil, pretože som nestihol. Chcel som mu to vrátiť, ale netrafil som ho svojou pravou rukou. Netrafil som ho nikde, môj úder šiel do prázdna. On následne odišiel preč, a mne išla z úst krv, bol som dosť omráčený. Keď som sa spamätal, začal som po ňom vrieskať, že poď sem, počkaj stoj, nenadával som na neho ani raz. On nepočkal, pokračoval smerom domov na ul. S. XX. Od vtedy som ho ja v ten večer nevidel. Na otázku policajta, či bol medzi poškodeným a obž. Nejaký konflikt pred tým, ako mu obž. povedal medzi blokmi na ul. T. X a T. XX poď sem uviedol „Nepamätám si presne. Išiel som z pizzérie Pizza Pub a videl som ako pred ňou venčí psa. Pričom on na svojho psa vravel poď sem. Mňa to vytočilo a od nervov som kopol do ich brány na ul. S. XX. Na otázku policajta „Kde bol T. v čase keď ste kopal do brány? Odpovedal Nevieť kde bol. Na ďalšiu otázku, „ Bol v čase keď ste boli s policajtmi a U. Q. pod bránou na ul. S. XX aj T. T.? Odpovedal Nie nebol tam.

Na otázku policajta „Ako znášate alkohol a ako ste sa cítil v čase konfliktu? Odpovedal „Mal som vypité a cítil som, že som opitý, preto si aj nepamätám veci“

Pri svojej výpovedi dňa 9.1.2020, ktorá bola už aj za účasti obhajcu poškodený nevyzvedal ku skutku, práve naopak žiadal zastaviť trestné stíhanie, konkrétne do zápisnice uviedol ruším trestné oznámenie o ublížení na zdraví z dôvodu, z dôvodu žiadneho odškodnenia.

Na hlavnom pojednávaní dňa 2.7.2021 poškodený vypovedal nasledovne : Ja som bol vonku, venčil som psa, tak ako pán T.. Najprv došlo ku konfliktu na parkovisku pred úradom a konflikt pokračoval počas toho ako sme on aj ja išli smerom na T.. Ten konflikt spočíval v blbých narážkach obžalovaného voči mne. Keď je vonku so psom, má sa starať o svojho psa a nie o osobu, ktorú nepozná. Vyvrcholilo to tým, že keď sme došli na T. 8, bol v uličke, tam mi dvakrát povedal „pod sem, pod sem Ja som podišiel k nemu a vtedy ma udrel pravou rukou do ľavej strany tváre. Chcel som to opätovať, ale on sa uhol. Dal mi dva údery, z toho som bol taký omámený, začal som vyplúvať krv na chodník a išiel som za ním, pretože on už išiel smerom domov na S.. Ako som išiel za ním zopárkrát som zakričal „pod sem“, chcel som mu to vrátiť. Keď som bol na rohu S., on už bol ďalej, pri predposlednej bráne na S. XX, tak tam som to už vzdal, nechal som ho tak.

Pred S. XX už stáli policajti aj s U. Q., ona povedala na mňa, že „ to je on “. Ja som povedal policajtom, že práveže obžalovaný napadol mňa. Policajti sa ma spýtal, či chcem podať TO. Povedal som, že nie,....Obhajca: Je pravda, že predtým ako ste sa pobili tak ste mu kopali do brány a nejakým spôsobom kričal? Poškodený: Niečo také som urobil, ale to nebolo na jeho osobu. Obhajca: Popíšte na koho to bolo, prečo to bolo? Poškodený: Bolo to od nervov, lebo aj predtým keď som chodil vonku so psom mi obžalovaný hovoril „no pod“, to robia bitkári, preto ja som sa cítil ako v ringu.

Obhajca: Keď ste boli takto nervózne, kopali ste do brány, čo robil obžalovaný, kde išiel? Poškodený: Pokračoval po T. smerom hore, on nebol v bráne.

V zmysle vyššie uvedených zosumarizovaných výpovedí poškodeného je zrejmé, že každá výpoveď poškodeného bola iná, boli v nich extrémne rozpory a niektoré časti jeho výpovedí boli preukázateľne vyvrátené ostatnými vykonanými dôkazmi, predovšetkým výpoveďou obžalovaného, svedkyne Q. a svedkov N. a F.. Obžalovaný v tomto smere poukazuje už na samotné trestné oznámenie, kedy poškodený mal mať skutočnosti v čerstvej pamäti, ale on uviedol, že v čase o 18:00 ho mal napadnúť neznámy muž, potom čo ho neznámy muž volal k sebe so slovami „pod sem“ pričom hneď po útoku, mal na neho ešte neznámy muž niečo kričať. Pri podávaní trestného oznámenia, teda nasledujúci deň po tom, čo malo dôjsť k spáchaniu skutku sa poškodený „pomýlil“ o 4 hodiny (!).Pri svojej výpovedi dňa 22.3.2018 uviedol, že počas venčenia psa kopol do brány, čo sa nemalo páčiť obžalovanému, ktorý mu na to mal niečo povedať (čo mal povedať si už nepamätal). Následne ho obžalovaný volal k sebe slovami „pod sem“, po čom ho mal udrieť obžalovaný napadnúť. Následne poškodený vyplúval krv a kričal po obžalovanom, lebo mu to chcel vrátiť, ten však na jeho výkriky nereagoval a šiel domov. Ako dôvod vzniku konfliktu uviedol, že to bolo jeho kopanie do dverí a následne obťažovanie jeho psa. Pri výpovedi z 6.9.2018 už uviedol, že obžalovaný tým, že volal na svojho psa „pod sem“ ho tak rozzúrilo, že začal kopať do dverí, počas kopania do dverí, však obžalovaný pri ňom nebol. Taktiež uviedol, že po tom čo ho mal obžalovaný napadnúť, tak po ňom kričal, ale obžalovaný naňho nereagoval a odišiel a poškodený už obžalovaného v ten večer nevidel. Taktiež uviedol, že obžalovaný nebol v jeho prítomnosti pri policajtoch a U. Q.. Na hlavnom pojednávaní poškodený vypovedal, že konflikt vyvolal obžalovaný v jeho narážkach na osobu poškodeného a konflikt vyústil až do predmetného údajného útoku. Po útoku mal poškodený prenasledovať a kričať po obžalovanom, ale ten mu ušiel, nereagoval na poškodeného a preto to poškodený nechal tak. Po tom čo prišli policajti opäť povedal, že obžalovaný pri nich nebol (resp. neuviedol, žeby tam bol). Na hlavnom pojednávaní potvrdil, že kopal do brány, ale nebolo to kvôli vykrikovaniu obžalovaným, teda, že to nemalo byť na jeho osobu, pričom obžalovaný počas toho ako kopal do brány, mal ísť po ulici T. smerom hore.

Summa summarum poškodený uviedol viac krát rôzny čas spáchania skutku, uviedol rôzne verzie ako malo dôjsť ku skutku a čo mu malo predchádzať(čo bolo dôvodom pre vznik konfliktu), raz uviedol, že dôvod boli urážky zo strany obžalovaného, následne pokyn obžalovaného svojmu psovi, následne uviedol, že konflikt vznikol len tak, bez pričinenia obžalovaného. Počas kopania do dverí brány (po vzniku konfliktu) raz poškodený uviedol, že obžalovaný pri ňom nebol, následne, že šiel po ulici a inokedy, že obžalovaný prišiel za ním lebo sa mu nepáčilo, že kope do dverí. Čo je najpodstatnejšie si obžalovaný dovoľí uviesť, že poškodený vo všetkých výpovediach potvrdil, že obžalovaný od konfliktu s ním v ten večer už nebol. Ako je však zrejmé z vykonaného dokazovania, obžalovaný privolať políciu a tá konflikt medzi obžalovaným, poškodeným a už prítomnou svedkyňou U. Q., vyriešila dohovorom a poučením o možnosti podania trestného oznámenia, ktoré odmietli ako poškodený, tak aj obžalovaný. Dôvod,

pre ktorý si poškodený ani nepamätal, že obžalovaný s ním bol ešte v ten večer pri polícii je zrejmy z výpovede obžalovaného, U. Beckovej a príslušníkov polície a to, že poškodený bol v ťažkom stave opitosti. S poukazom na výpovede uvedených svedkov, bol poškodený taký opitý, že s ním nevedeli normálne komunikovať, teda si poškodený ani len nemohol pamätať, že sa stretol s obžalovaným. Vo výpovediach poškodeného, ktoré slúžili ako hlavný usvedčujúci dôkaz pre odsudzujúce rozhodnutie sú extrémne rozpory, viaceré časti výpovede boli preukázateľne vyvrátené, napriek tomu súd prvej inštancie považoval výpoveď poškodeného za konzistentnú a pravdivú.

Ako druhý usvedčujúci dôkaz okrem výpovede poškodeného, bola výpoveď matky poškodeného, ktorá mala jednoznačne potvrdiť výpoveď svojho syna - poškodeného a usvedčiť obžalovaného. Konajúci súd na strane 13, 4. odsek, 3. veta uvádza „...Svedkyňa podrobne popísala videla svojho syna - poškodeného okolo 21,45 hod. pri venčení psa, jej už nebohá kamarátka R. šla za ním, a spolu šli smerom k potravinám Milk Agro. Zakrátko jej syn spod balkóna kričal, aby mu otvorila bránu. Už z balkóna videla, že nemal okuliare a krvácal z nosa. V byte si zobral náhradné okuliare a odišiel hľadať tie, ktoré mal predtým... Keď sa syn vrátil domov povedal jej, že Q. priateľ ho zbil .

Prihovorila sa k mužovi, ktorý vyšiel z brány č. 25 so psom. Tento potvrdil, že zbil jej syna, pretože ho slovné napadol a kopol do brány a že môže byť rád, že mu nedal viac, pričom bol pyšný na to čo urobil.“ Je nepochopiteľné, že súd zobral túto výpoveď ako pravdivú a hodnovernú, napriek tomu, že obhajoba celý čas namietala výpoveď matky poškodeného, jednak z dôvodu extrémnych rozporov v jej výpovedi, ďalej v častiach výpovede, ktoré boli vyvrátené výpoveďami ostatných svedkov a obžalovaného. Svedkyňa prvý krát vypovedala až rok a pol po skutku (10.5.2019), teda v žiadnom prípade sa nejednalo o bezprostrednú výpoveď, hneď po údajnom spáchaní skutku, kedy svedkyňa mohla mať udalosti z predmetného večera v „čerstvej pamäti“ . Vzhľadom k časovému odstupu od spáchania skutku, k jej prvotnej výpovedi (skutok 20.1.2018, výpoveď 10.5.2019) sa svedkyňa mala možnosť oboznámiť s výpoveďou syna - poškodeného, teda vypovedala jednoznačne účelovo tak, aby jej výpoveď sedela s výpoveďou jej syna, napriek tomu, jej výpoveď je rozporuplná, nepravdivá a ďaleko od skutkového stavu. Súd uvádza, že svedkyňa podrobne opísala udalosti inkriminovaného večera, keď videla svojho syna okolo 21:45 hod, pričom následne po tom videla ako jej syn šiel s jej kamarátkou R. k potravinám. Teda na jednej strane svedkyňa v čase o 21:45 videla svojho syna, zároveň v zmysle skutkovej vety obžalovaný mal v čase o 21:45 vykonať skutok. Je zrejme, že výpoveď svedkyne je minimálne nepravdivá vo vzťahu k času spáchania skutku, pretože o 21:45 videla svojho syna venčiť psa, ktorý následne po tom mal s jej kamarátkou ísť k obchodu - teda v zmysle výpovede svedkyne W. sa skutok sa v žiadnom prípade nemohol stať o 21:45. Súd z výpovedi poškodenej vybral tie časti, ktoré hovoria v neprospech obžalovaného a časti výpovede svedkyne, ktoré boli vyvrátené výpoveďami ostatných svedkov. Rozporu medzi časom spáchania skutku, ktorý udávala svedkyňa a ktorý sa v zmysle skutkovej vety diametrálne odlišoval sa súd nevenoval, taktiež sa nevenoval tomu, že svedkyňa videla poškodeného celého skrvaveného (nos, ústa, oblečenie - dokonca vzhľadom k údajnému rozsiahlemu krvácaniu musela zmyvať aj podlahu), pričom okrem nej nevidel krv žiaden ďalší svedok. Súd v rámci odôvodnenia rozsudku dokonca uvádza Už cez balkón videla, že nemal okuliare a krvácal z nosa. Nie je zrejme, z akého dôvodu súd uviedol, že svedkyňa videla krv na svojom synovi už z balkóna, keď svedkyňa to nikde neuviedla, teda aj v tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný a taktiež je to v rozpore s vykonaným dokazovaním. Súd nemôže v rámci odôvodnenia odsudzujúceho rozsudku uvádzať ako dôkaz výpoveď, resp. uvádzať tvrdenia, ktoré svedok neuviedol resp. nevyplýva z dokazovania. Súd taktiež uvádza, že svedkyňa sa mala prihovoriť k obžalovanému, ktorý jej mal potvrdiť, že zbil jej syna. V zmysle zápisníc o vylúčení svedkyne W. sa práveže obžalovaný mal prihovoriť svedkyňi, nie svedkyňa obžalovanému. Takéto vyhodnocovanie dôkazov je v rozpore so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom a zásadou bezprostrednosti.

Svedkyňa pri svojej prvej výpovedi, ktorá bola až dňa 10.5.2019, teda 17 mesiacov od spáchania skutku, uviedla, že „dňa 20.1.2018 v čase niekedy pred 22:00 som išla do pizzerie Pizza pub na ul. S. v Košiciach kúpiť si cigarety, preto viem, že bolo pred 22.00 lebo o 22.00 ju už zatvárajú. Keď som išla z pizza pubu domov so známou, ktorú som tam stretla, tak sme videli D., kt. venčil psa za našou bránou na ul. S. XX. Ja som išla domov a D. pokračoval so známou R. priezvisko neviem, išiel ju odprevadiť domov. Asi o 20 minút som počula štekание psa pod našim balkónom, a počula som ako na mňa D. môj syn kričí, aby som mu hodila kľúče.... Ja som videla, že nemá na hlave okuliare, preto som mu kľúč nehádzala.... Ja som mu len otvorila bránu osobne, pýtala som sa ho kde má okuliare nato mi odpovedal len “ potom mi povie “. Vyšiel do bytu vzal si náhradné okuliare a išiel hľadať tie, ktoré mal na hlave. “

Je potrebné uviesť, že svedkyňa uviedla čas spáchania skutku najskôr o 22:20, pretože niekedy pred 22:00 len šla do pizzerie, pričom po návrate z nej videla jej syna, ako ide niekde s priateľkou a až po 20 minútach ako ho videla cestou z pizzerie počula ako na ňu kričí. Taktiež obžalovaný akcentuje na to, že svedkyňa v čase keď šla otvoriť poškodenému a aj vtedy keď sním bola v byte neuviedla, žeby videla na svojom synovi krv, uviedla len, že si zobral náhradné okuliare a šiel dole. Potom prišiel domov a až vtedy mala svedkyňa údajne vidieť krv na poškodenom, pretože mu ju mala sama umývať z tváre. K tomu je podstatné uviesť, že prvý krát keď videla poškodeného, t.j. v čase keď si poškodený mal ísť po okuliare žiadnu krv nespomínala, krv prvý krát spomína, až keď sa poškodený druhý krát vrátil hore. Z dôvodu, že potom, čo šiel poškodený dole sa stretol s policajtmí, svedkyňou Q., obžalovaným a nikto nevidel žiadnu krv na poškodenom je zrejmé, že výpoveď svedkyne W. sa aj v tejto časti nedá považovať za hodnovernú. Svedkyňa ďalej taktiež uviedla „Dňa 21.1.2018 som ráno venčila nášho psa, pri zadnej bráne na ul. S. XX ma stretol sused, ktorého meno neviem, D. mi povedal, že ako sa volá ale nepamätám si jeho meno, ktorého som spoznal podľa psa, pretože som vedela, že pes je U..“ Opätovne je aj v tejto časti výpovede svedkyne extrémny rozpor s ďalšími vykonanými dôkazmi. V tomto prípade je to rozpor s tým čo uvádzal poškodený. V prípade, ak dňa 21.1.2018 stretla suseda, ktorého meno jej povedal Robo (poškodený) tak je výpoveď svedkyne v extrémnom rozpore so všetkými výpoveďami poškodeného, ktorý tvrdil, že obžalovaného v čase spáchania skutku nepoznal.

Dňa 9.1.2020 svedkyňa pri svojej druhej výpovedi, už uviedla opäť odlišnejšie tvrdenia, konkrétne vo vzťahu k tomu, keď šla otvoriť poškodenému bránu po tom čo mal na ňu kričať aby mu hodila kľúče uviedla, že poškodený mal zakrvavenú tvár a bol bez okuliarov. Následne na otázku policajta si poškodený robil niečo iné doma, ako len to, že si len vzal okuliare a utekal dole. Na otázku obhajcu, kde všade mal poškodený krv uviedla „Krv mu tiekla z nosa, a na tričku mal krv, nebolo to tak veľa krvi, ale zdá sa mi, že aj podlahu som doma umývala, pretože tam boli kvapky krvi.“ V zmysle tejto výpovede je zrejmé, že poškodený v čase keď šiel z bytu s náhradnými okuliarmi musel byť tak od krvi, že to bolo jasne viditeľné. Vzhľadom k tomu, že okrem matky poškodeného nevideli krv na tvári alebo oblečení poškodeného, nevidel krv nikto ďalší (3 svedkovia a obžalovaný jednoznačne uviedli, že okrem flakov z alkoholu, nevideli na poškodenom žiadne ďalšie zranenia, resp. krv), teda táto časť výpovede je opätovne vyvrátená ostatnými vykonanými dôkazmi. Svedkyňa na otázku ako vyzeral poškodený po tom čo prišiel domov po všetkom uviedla „Keď prišiel po všetkom domov, tak išiel do kúpeľne a umyl sa a nepovedal mi nič čo sa stalo, išiel si len do izby ľahnúť, že ho bolí hlava a povedal mi, že všetko mi potom povie.“ V tejto časti výpovede je ďalší rozpor medzi výpoveďami, kedy poškodený po tom, čo prišiel domov mal svedkyňi nepovedať nič o tom čo sa stalo, teda je to v rozpore s tým čo uviedla predtým, že jej mal povedať, že ju zbil obžalovaný (dokonca v zmysle jej prvej výpovede jej mal povedať aj meno obžalovaného). Taktiež uvádza, že poškodený sa len umyl a šiel si ľahnúť, pričom pri svojej prvej výpovedi uvádza, že sama svedkyňa mu umývala zakrvavenú tvár. Svedkyňa v rámci svojej výpovede okrem iného uviedla „ Ja som potom išla na balkón, ktorý je situovaný na ul. S. a videla som, ako stojí U. pred ich bránou spolu s dvoma policajtmí. Po čase prišiel D. od obchodu, zastavil sa pri nich, ale nepočula som o čom sa rozprávajú.“ Rovnako ako poškodený, ani matka poškodeného - svedkyňa W. neuviedla, že spolu s policajtmí a svedkyňou Q. tam bol aj obžalovaný. Je zrejmé, že aj tá časť výpovede svedkyne, ktorá hovorí o tom, ako sa jej mal obžalovaný priznať k spáchaniu skutku je nepravdivá. „V nedeľu ráno odišiel okolo 07.00 hod do nemocnice a jasom išla so psom vonku. Smerom z ul. S. z opačnej strany ako máme situovaný balkón vyšiel pán so psom. Psa som spoznala ale toho pána som nepoznala. On sa ku mne ozval a sa ma spýtal, či je to môj syn, ktorý bol včera agresívny“ V zmysle uvedeného jedine poškodený a matka poškodeného neuvádzajú obžalovaného ako osobu, ktorá bola vonku s policajtmí, pričom je nesporné, že obžalovaný bol vonku spoločne so svedkyňou Q. a neskôr aj poškodeným. Je nesporné, že časť výpovede svedkyne W. ohľadom údajného priznania sa obžalovaného je nepravdivá, keďže uviedla, že za ňou prišla osoba, ktorú nepoznala. Lenže je zrejmé, že osobu, ktorú „nemala poznať“, musela vidieť v predchádzajúci večer keďže obžalovaný stál vonku spoločne s policajtmí, poškodeným a svedkyňou Q.. Podľa názoru obžalovaného vypovedala svedkyňa takto len z dôvodu, aby jej výpoveď súhlasila s výpoveďou poškodeného, avšak je v rozpore so skutkovým stavom.

Následne svedkyňa na otázku obhajcu či si je istá, že čas spáchania skutku bol niekedy okolo 22:15 uviedla: „Áno, som si istá, pretože zatvárajú okolo 22.00 a išla som tam tesne pred záverečnou.“

V zmysle vyššie uvedeného je výpoveď svedkyne W. v celom rozsahu nepresvedčivá a nedôveryhodná. Svedkyňa uviedla diametrálne odlišný čas spáchania skutku, uviedla, že poškodený bol celý skrvavený,

túto krv však nikto nevidel (dokonca aj vo vzťahu k pozorovaniu krvavých zranení na poškodenom pri svojej prvej výpovedi uviedla, že krv videla až vtedy, keď sa poškodeným mal domov vrátiť „po všetkom“, kedy mu mala krv vlastnoručne umývať z tváre. Taktiež uviedla, že deň po spáchaní skutku stretla obžalovaného, ktorého meno jej poškodený povedal, ale ona si ho nepamätala. Zároveň iba táto svedkyňa a jej syn - poškodený uvádzali, že poškodený bol skrvavený, taktiež iba táto svedkyňa a jej syn opomenuli uviesť obžalovaného ako osobu, ktorá stála vonku s policajtmí, aj keď tam obžalovaný preukázateľne bol. Sudkyňa pri vyhodnocovaní tohto dôkazu postupovala v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, kedy výpoveď svedkyne W. nehodnotila v súvislosti s výpoveďami policajtov, svedkyne Q. a obžalovaného, ktorí jej výpoveď v celom rozsahu vyvracajú (vo vzťahu ku krvavému zraneniu poškodeného), taktiež čas spáchaní skutku, ktorým si bola svedkyňa jednoznačne istá, je o pol hodinu neskôr ako je uvedený v skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu. Svoje tvrdenie o čase ešte zdôraznila aj tým, že keď išla kúpiť cigarety, mal poškodený byť doma a pozerat' TV. To znamená, že buď klamala o čase, alebo o poškodenom. V súvislosti aj so stavom poškodeného svedčí aj ten fakt, že napriek tomu, že mal byť celý deň doma (okrem nákupu pív) ani raz nespomenul, že pozerali s mamou TV. Naopak spomínal rôzne priebehy stretu s obžalovaným a to od slovného konfliktu pred pizza pubom (aj keď mal byť celý čas doma), potom hádku s priateľkou, potom hranie sa jeho psa so psom obžalovaného atď. V podstate jednu udalosť opísal viacerými variáciami deja. Je teda zrejmé, že s poukazom na to, že svedkyňa ako matka poškodeného, sa snažila svojmu synovi svojou výpoveďou pomôcť, ale to neznamena, že súd môže odsúdiť obžalovaného na základe takéhoto nepravdivého, nepresvedčivého a nevierohodného dôkazu, ktorý bol preukázateľne vyvrátený ostatnými vykonanými dôkazmi.

Ako tretí dôkaz, ktorý mal usvedčiť obžalovaného zo spáchania skutku, považuje súd znalecký posudok znalca MUDr. R. W., Csc. Súd v tejto časti okrem iného na strane 14, druhý odsek uviedol „Keďže zlomeniny spodiny očnice komunikuje s čelustnou dutinou, príznakom poranenia je výtok krvi z nosa. Práve o tomto vypovedala J. W.. Krvné podliatiny sa podľa znalca mohli vytvoriť ihneď po vzniku zranenia, ale mohli sa vytvoriť až v priebehu niekoľkých hodín, dokonca dní, rovnako je to s opuchom. O opuchu tváre a flakoch na tvári poškodeného rôznych farieb vypovedal aj svedok S. K. Aj svedok R. F., druhý člen policajnej hliadky, vypovedal o tom, že na tvári poškodeného videl červené alebo bordové flaky.“ V tejto časti si súd opätovne vyberá len tie časti, ktoré mu „pasovali“. Uvádza, že v zmysle zranení ktoré popisoval znalec je ako jeden z príznakov výtok krvi z nosa, o ktorom mala hovoriť svedkyňa W.. Súd však opomenul, že krv nevidel nikto okrem svedkyne W.. Taktiež v časti ktorej znalec uvádza, že opuch a krvavé podliatiny sa môže vytvoriť ihneď, ale aj v rozsahu niekoľkých hodín alebo až dní, súd vyhodnotil, že presne takéto podliatiny mali vidieť svedkovia N. a F., aj keď títo jednoznačne pri svojej výpovedi uviedli, že flaky na tvári mal podľa ich názoru poškodený z dôvodu nadmerného pitia alkoholu, nakoľko aj v čase kedy ho videli, bol poškodený opitý na mol, nekomunikoval s nimi a nemal žiadne viditeľné krvavé zranenia. V prípade, ak by mal v čase kedy ho videli, nejaké viditeľné zranenia, tak by ich svedkovia, ako policajti jednoznačne videli a uviedli by to pri svojej výpovedi. Je teda opätovne nepochopiteľné, že sú v rozsudku len tie časti výpovedi svedkov, ktoré následne vyznievajú v neprospech obžalovaného. Taktiež v zmysle znaleckého posudku, mohol prejav zranení nastať v rozsahu niekoľkých hodín, teda nie je vylúčené, že poškodeného niekto naozaj zbil už o 18:00, ako uviedol v trestnom oznámení. Znalecký posudok, ako aj výpoveď znalca neusvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku, znalec len potvrdzuje, že skutok sa stal, avšak v zmysle uvedeného znaleckého posudku mohlo dôjsť k vzniku a zároveň prejavu sa zranenia poškodeného v priebehu niekoľkých hodín až dní, teda nie je možné jednoznačne uviesť, že k zraneniu došlo presne o 21:45 ako je uvedené v skutkovej vete. Podľa názoru obžalovaného sú tu jednoznačné pochybnosti ohľadom času spáchania skutku, ktoré uvedený znalec v žiadnom prípade nevyvrátil, práve naopak znalec uviedol tak široký časový úsek, ktorý v žiadnom prípade nemôže potvrdiť, že útok nastal v čase o 21:45, nieto, žeby uviedol také skutočnosti, ktoré by potvrdzovali, že skutok mal spáchať obžalovaný.

Ďalší z dôkazov, ktorý má usvedčovať obžalovaného zo spáchania skutku je znalecký posudok PhDr. V. B., ktorá poškodeného psychologicky vyšetrila, pričom podľa názoru znalkyne poškodený nemá sklon ku klamaníu a nefabuluje. Na strane 13, druhý odsek, 5. veta súd uvádza „Poškodený sám nevyhľadáva ani neinicuje incidenty, aj keď pod vplyvom alkoholu dochádza k eliminácii racionálnej sebakontroly a sebakorekcie vlastného konania.“ V zmysle tejto časti je zrejmé, že poškodený v stave keď je pod vplyvom alkoholu sa nedokáže ovládať a môže byť aj agresívny. V zmysle výpovede obžalovaného, svedkov Q., F., N. bol poškodený v čase keď malo dôjsť k spáchaníu skutku v ťažkom stave opitosti, teda je zrejmé, že správanie sa poškodeného v zmysle aj znaleckého

posudku bolo agresívne a poškodený sa neovládal. Teda z dôvodu, že poškodený bol v čase spáchania skutku opitý (čo potvrdil aj sám poškodený), s poukazom na jeho agresívnu povahu, na jeho povest' (svedok N. uviedol, že poškodeného pozná veľmi dobre, keďže kvôli jeho správaniu pod vplyvom boli policajné hliadky opakovane volané na poškodeného), taktiež s poukazom na jeho záznamy je zrejmé, že poškodený keď bol pod vplyvom alkoholu mohol vyvolať konflikt s hocíjakou osobou, ktorá ho mohla aj napadnúť, to však neznamená, že obžalovaný mal spôsobiť poškodenému predmetné zranenia.

Súd na strane 15 druhej odseku napadnutého rozsudku v časti venujúcej sa volaniu obžalovaného o pomoc na linku 158 uvádza... „Obžalovaný neohlásil žiaden fyzický útok zo strany muža, neohlásil, že by ho ohrozoval pes tohto muža. Samotné privolanie policajnej hliadky obžalovaným však neznamená, že skutok sa nestal tak, ako o ňom podrobne a konzistentne vypovedal poškodený, ktorého svedectvo je objektivizované radom precízne popísaných dôkazov.“ Ako prvé poukazuje na to, že obžalovaný nahlásil protiprávne konanie poškodeného voči jeho osobe, to, že nebol presne zadefinované, že poškodený fyzicky útočí na osobu obžalovaného neznamená, že poškodený nevykonal žiaden útok na osobu obžalovaného, sám poškodený vo svojej výpovedi priznal, že útočil na obžalovaného, kedy sa ho údermi snažil dva krát zasiahnuť, avšak netrafil. Vo vzťahu k tomu, že obžalovaný neohlásil, žeby ho ohrozoval pes tohto muža, tak k tomu obžalovaný opakovane odkazuje na právoplatné rozhodnutie Okresného úradu Košice, na čl. 174, kde v skutkovej vete je uvedené, že obžalovaný odháňal psa poškodeného. Ďalej tvrdenie súdu, že privolanie hliadky neznamená, že skutok sa nestal tak, ako o ňom podrobne a konzistentne vypovedal poškodený, ktorého svedectvo je objektivizované radom precízne popísaných dôkazov sa javí s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a extrémne rozpory až absurdné.

Súd priznáva, že poškodený pod vplyvom alkoholu nekoriguje svoje správanie, avšak to podľa súdu neznamená, že poškodený sa má dopúšťať fyzickej agresivity voči neznámym osobám. Obžalovaný týmto navrhuje ak je to možné, aby si odvolací súd vyžiadal aktuálny odpis z Registra trestov poškodeného a priestupkového registra, pretože obžalovaný sa domnieva, že poškodený mal byť odsúdený za svoje správanie pod vplyvom alkoholu, čo vyvracia tvrdenie prvostupňového súdu o absencii agresívneho správania poškodeného pod vplyvom alkoholu a umocňuje pravdivosť tvrdení obžalovaného. Obžalovaný v prípade potreby vie doložiť obrazovo zvukové záznamy zachytené náhodne na mobilný telefón zo správania sa poškodeného na verejnosti a rovnako tak aj prehlásenie susedov, ktorým svojím správaním strpčuje život.

Prvostupňový súd v rámci možnosti aplikovania nutnej obrany uvádza, že neboli zistené také skutočnosti, ktoré by mali svedčiť o konaní obžalovaného v nutnej obrane, opätovne poukázal na to, že pri volaní na linku 158 obžalovaný nehovoril nič o fyzickom útoku zo strany poškodeného, ani nevypovedal o tom, žeby ho poškodený udrel, taktiež o agresívite štvaného psa poškodeného okrem výpovede obžalovaného nesvedčí nič. K tomu si obžalovaný opätovne poukazuje na rozhodnutie OÚ Košice vo vzťahu k útoku psa poškodeného, vo vzťahu k tvrdeniu, že poškodený útočil na obžalovaného sa vyjadril v časti V. odvolania, pričom je podstatné opätovne uviesť, že sám poškodený potvrdil, že zaútočil na obžalovaného, avšak keď sa ho snažil dva krát udrieť, tak netrafil. A to, kto útočil prvý sa dokazovaním neustálilo jednoznačne, že to bol obžalovaný. To tvrdí len poškodený. Práve naopak z prejavu poškodeného, ktorý priznal, že bol podráždený po hádke s priateľkou, že sa snažil trafiť obžalovaného, že sa cítil ako v ringu a že ho mal obžalovaný niekde pred pizza pubom provokovať, je možné logicky dospieť k záveru, že útočníkom aj s motívom resp. pohnútkou bol práve poškodený a nie obžalovaný. U obžalovaného je v rozpore „so zdravím rozumom“ aby si osobu poškodeného pri venčení psíka vybral na „bitku“ a potom pred ním utekal a upriamil pozornosť na seba trojnásobným privolaním polície. Otázka je, čo by z toho mal? Poškodený s obžalovaným sa nepoznali, obžalovaný nemal predtým s poškodeným žiaden konflikt. Obžalovaný vedie riadny rodinný aj pracovný život. A vedomí si, že dvakrát udrel poškodeného by predsa nevolal políciu a nedožadoval sa nájdania poškodeného. Tým by konal voči sebe. Koniec koncov aj keby bolo bez pochyb (čo v tomto prípade nie je), že obžalovaný udrel 2x poškodeného, tak vzhľadom na okolnosti skutku, osobu poškodeného (opitosť, úmysel udrieť obžalovaného, hnev v dôsledku hádky s priateľkou...) útok obžalovaného (pozitívne ponímanie „len 2x udrel“) a následne jeho konanie (privolanie polície) bolo ukážkovým naplnením okolností vylučujúcich protiprávnosť.

V rámci predmetného priestupkového konania bolo riešené aj poškodenie bundy, dôkaz o poškodenej bundy prikladá obžalovaný ako prílohu odvolania.

Prvostupňový súd sa napriek právnomu názoru odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení nezaoberal obhajobou obžalovaného, či na poškodeného mohol útočiť aj iný páchatel' za situácie, že sám prvostupňový súd ešte v pôvodnom rozhodnutí uviedol, že poškodený pod vplyvom alkoholu nekoriguje svoje správanie a má v mieste bydliska zlú povesť, a navyše si poškodený rozporoval aj ohľadom času skutku, čo malo upriamiť pozornosť na skúmanie iných možností vzniku zranenia, ako dôsledkom útoku obžalovaného. Tým, že prvostupňový súd sa nevenoval ani čiastočne tomuto namietanému nedostatku, ktorú mu vytkol odvolací súd sa taktiež naplnili dôvody nezákonnosti rozsudku.

Súd v zmysle vyššie uvedeného uznal obžalovaného vinným na základe výpovede poškodeného, výpovede matky poškodeného, t.j. svedkyne W., znaleckého posudku MUDr. W. a znaleckého posudku PhDr. B. pričom aj tieto dôkazy súd nehodnotil ako celok, ale vybral z nich tie časti, ktoré boli interpretované v neprospech obžalovaného. Obžalovanému nie je zrejmé, z akého dôvodu súd neuveril jeho výpovedi, resp. sa v odsudzujúcom rozsudku ani len nevyjadril k jeho výpovedi na základe čoho súd vyhodnotil výpoveď obžalovaného ako nepravdivú a nehodnovernú. Taktiež sa súd nevysporiadal s výpoveďou svedkyne Q., rovnako neuviedol prečo ju vyhodnotil ako nepravdivú, rovnako ako pri obžalovanom sa jej ani len čiastočne nevenoval. Z výpovedí svedkov K. a F., ktorí potvrdili, že poškodený bol v ťažkom stave opitosti, avšak bez viditeľných zranení, len s ťakom na tvári z nadmerného pitia alkoholu, súd vybral len tú časť výpovedí v ktorej svedkovia hovorili o ťaku na tvári, ktorý mal byť opuchom/krvnou podliatinou o ktorej hovoril znalec W.. Taktiež z výpovede svedkyne W. si vybral súd tú časť kedy mala vidieť skrvaveného poškodeného čo potvrdzuje závery znaleckého posudku MUDr. W., ktorý uviedol, že príznakom poranenie je výtok krvi z nosa. To, že krv nikto iný nevidel, už súd neposudzoval, resp. nevyjadril sa prečo neuveril obžalovanému a svedkom Q., F. a N., že žiadna krv na poškodenom, resp. na jeho oblečení viditeľná nebola. Súd uviedol v rozsudku, že svedkyňa Hercegová už z balkóna mala vidieť svojho syna celého skrvaveného, to však z jej výpovedí nevyplýva resp. nie je možné túto časť preskúmať. Už len z toho dôvodu, je napadnutý rozsudok, aj po zrušení odvolacím súdom a vrátení ďalšie konanie s vysloveným právnym názorom nezákonný a nepreskúmateľný, v rozpore so s vyjadreniami nadradeného súdu.

Vo vzťahu k výroku, ktorým konajúci súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu F. S. U. a.s., U. cesta 2, XXX XX Q. - U., I.: XX XXX XXX vo výške X.XXX,XX € (dvetisícstodvadsaťosem eur a deväť centov) titulom vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť D. W., nar. XX.XX.XXXX si dovoľí obžalovaný uviesť, že F. S. U., a.s. (ďalej aj „VZP“) si v žiadnom prípade neuplatnila škodu riadne. Písomné podanie poisťovne z 30.12.2019 ktorým si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 2.128,09,- EUR obsahuje len vyčíslenie liečebných nákladov poisťovne v súvislosti s poskytnutou zdravotnou starostlivosťou, ale takéto vyčíslenie nie je preskúmateľné, neobsahuje presný výpočet za každé jednotlivé úkony, ktoré boli vykonané. Uvedenie položky „Ústavná (lôžková) starostlivosť“ vo výške 2.091,51,- EUR bez toho, aby bolo preskúmateľným spôsobom vyjadrené čo v rámci tejto sumy bolo poisťencovi poskytnuté sa nedá považovať za riadne uplatnenie škody, nakoľko okrem tejto „Tabuľky“ nepodložila F. Žiadne ďalšie bližšie špecifikovanie poskytnutých úkonov a ani preukázanie žiadnymi ďalšími podkladmi. Nie je možné danú uplatnenú sumu si overiť prostredníctvom zákonného predpisu, vyhlášky alebo zákona. Samotné vyčíslenie F. je len listinou, ktorá však je pre obžalovaného nepreskúmateľná. Takýmto spôsobom, by bolo možné si uplatňovať nekontrolovateľne sumy, ktoré by nemali reálny základ. Súd musí v trestnom konaní skúmať skutočnú škodu a nie priznať bez skúmania a dokazovania škodu uplatnenú. F. sa hlavných pojednávaní nezúčastnila, nepodložila uplatnený nárok na náhradu škody preskúmateľným špecifikovaním poskytnutých liečebných úkonov ani žiadnymi ďalšími dokladmi preukazujúcimi poskytnutie zdravotnej starostlivosti v uplatnenej výške. Vzhľadom k lomu je priznanie náhrady škody F. nezákonné z dôvodu, že si škodu neuplatnila riadne a preto by v tejto časti odvolací súd mal zrušiť napadnuté rozhodnutie v súlade s ust. § 321 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku.

OČTK a súd z neznámych dôvodov neuverili výpovedi obžalovaného, ktorý na rozdiel od poškodeného celý čas vypovedal konzistentne, súvislo, bez rozporov vo svojich výpovediach, pričom jeho výpoveď bola podložená ďalšími dôkazmi a to jednak výpoveďou svedkyne Q., taktiež výpoveďami svedkov F. a N., ktorí potvrdili jednak výpovede obžalovaného a taktiež sa vyjadrili k osobe poškodeného, ktorého dobre poznajú v súvislosti s jeho správaním, kedy bola na neho opakovane volaná polícia. Pravdivosť výpovede obžalovaného je podporená aj prepismi jeho telefonátov na linku 158, kedy obžalovaný 3x volal na číslo 158 a snažil sa, aby čo najskôr prišla hliadka. Je nelogické, aby páchatel' trestného činu volal na linku 158 a to hneď 3x po spáchaní trestného činu. Už len toto konanie obžalovaného vylučuje subjektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu, keďže v prípade, ak by obžalovaný chcel

úmyselne ublížiť poškodenému na zdraví, tak by nevolal hneď po útoku na linku 158. Na toto poukazoval obžalovaný, resp. jeho obhajca aj v rámci záverečnej reči, súd sa s týmto, rovnako aj v iných obhajobou napadnutých skutočnosti nevysporiadal. Súd neuveril obžalovanému, ktorý ako bezúhonná nekonfliktná osoba, ktorá žije usporiadaným životom, vychováva maloletú dcéru, nemá žiadne záznamy a nemá žiaden dôvod klamať, avšak žiadnym preskúmateľným spôsobom sa nevyjadril, prečo posudzoval jeho výpoveď za nedôveryhodnú a nepravdivú. Naproti tomu súd uveril výpovedi poškodeného, ktorá bola vždy diametrálne odlišná, poškodený uvádzal extrémne rozpory vo vzťahu k času spáchania skutku, čo skutku malo predchádzať aj okolnostiam, ktoré mali nastať po skutku. Taktiež súd mal za dôveryhodnú výpoveď svedkyne W. - matky poškodeného, ktorá uvádzala taktiež diametrálne odlišné skutočnosti v porovnaní s ostatnými svedkami, pričom jej výpoveď nebola totožná ani len s výpoveďou jej syna-poškodeného. Pravdivosť iei výpovede bola preukázateľne vyvrátená výsluchmi svedkov Q., F. a K. a aj obžalovaného. V rámci odvolania týmto obžalovaný opätovne poukazuje vo vzťahu k posúdeniu vierohodnosti svedka na nález Ústavného súdu Českej republiky v náleze zo dňa 05.01.2021 sp. zn. III. ÚS/928/2020, v ktorom ústavný súd uviedol, že súdy nemôžu rezignovať na posúdenie vierohodnosti výpovede svedka, pokiaľ má takáto výpoveď ťažiskový význam pre preukázanie viny. V súlade so zásadami spravodlivého procesu majú súdy povinnosť starostlivo skúmať vierohodnosť a pravdivosť kľúčovej výpovede s tým, že v rámci toho by mali posudzovať, okrem iného, okolnosti, ktoré mohli ovplyvniť výpoveď svedka schopnosť svedka vnímať okolnosti, o ktorých vypovedá alebo má vypovedať, schopnosť svedka zapamätať si tieto okolnosti a schopnosť svedka ich reprodukovat.

V súlade s právnymi názormi Ústavného súdu ČR v uvedenom náleze má obžalovaný za to, že napadnuté rozhodnutie, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným na základe výpovede poškodeného, ktoré svoje výpovede menil počas priebehu konania bolo vydané v rozpore so zásadou „in dubio pro reo“.

S poukazom na vyššie uvedené, predovšetkým na tú skutočnosť, že prvostupňový súd nenaplnil výtky odvolacieho súdu a rozhodol identicky s takmer totožným odôvodnením bez toho, aby vykonal ďalšie dokazovanie má za následok, že bol porušený zákon v neprospech obžalovaného a preto obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozhodol podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku a spod obžaloby ho oslobodil, poprípade aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie zo záväzným pokynom.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z odôvodnenia napadnuté rozsudku je zrejmé, že okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z výpovede obžalovaného, poškodeného D. W. a svedkov U. Q., R. F. a S. N., zo zápisníc o výsluchu ďalších svedkov, a to Mgr. F. L., T. R. D., R. Q., J. W., zo znaleckého posudku č. 09/2018 znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia MUDr. R. W., CSc., z výpovede tohto znalca na hlavnom pojednávaní, zo znaleckého posudku č. 19/2019 znalkyne PhDr. V. B., z lekárskeho správ, z prepisov zvukových záznamov zo systému D., z vyčíslenia nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktoré spracovala F. S. U., a.s., z potvrdenia o nemocenských dávkach vypracovného P. poisťovníou, zo správy o povesti poškodeného, z rozhodnutia Okresného úradu Košice, odboru F. vnútornej správy č.: OU-KE-OVVS2-2019/002727, z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, zo správy o povesti obžalovaného, na podklade ktorých dospel k záveru, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. V prospech obžalovaného hodnotil výpoveď svedkyne U. Q., ktorá však nebola priamym svedkom incidentu. O tom, čo sa malo stať jej povedal obžalovaný, ktorý je jej životným partnerom a spolu vychovávajú dcéru. Potvrdila, že poškodený, ktorého pozná od detstva a s ktorým dovtedy nemala žiadny konflikt, požíva alkohol a na verejnosti sa neprístojne správa. Aj v daný večer bol opitý, vyvreskoval, vulgárne jej nadával a pýtal sa, kde je, že ho zabije, čím podľa nej myslel obžalovaného. V prospech obžalovaného vypovedala len svedkyňa R. Q. (matka U. Q.), ktorá potvrdila len to, že z balkóna videla ako poškodený pri smetných košoch ťahal obžalovaného za ruku. Táto časť výpovede svedkyne bola podľa názoru súdu v rozpore s výpoveďou obžalovaného, ktorý tvrdil, že pri smetných košoch utekal pred poškodeným, urobil tam tzv. myšičku a stratil sa z dohľadu poškodeného. V neprospech obžalovaného vyznieva celý rad dôkazov. Je to najmä výpoveď poškodeného, ktorá bola konzistentná počas celého konania. Poškodený vysvetlil, prečo uviedol čas napadnutia okolo 18.00 hod. Potvrdil, že v čase skutku mal vypité, na všetko si však pamätal. Po úderoch bol otrasený, pľul krv, musel si ísť domov po dioptrické okuliare a šiel hľadať tie, ktoré pri útoku obžalovaného stratil. V ten deň nemal fyzický

konflikt s nikým iným a pokiaľ bol v čase skutku podráždený, bolo to aj preto, že sa pohádal a rozišiel s priateľkou. Svedkyňa J. W. vo svojej výpovedi podrobne popísala udalosti inkriminovaného večera. Uviedla, že videla syna okolo 21.45 hod. ako venčí psa, toho času jej kamarátka R. šla za ním a šli spolu k potravinám. Zakrátko poškodený kričal spod balkóna, aby mu otvorila bránu. Cez balkón videla, že nemal okuliare a krvácal z nosa. V byte si zobral náhradné okuliare a odišiel hľadať tie, ktoré mal predtým. Keď sa vrátil, povedal jej, že ho zbil priateľ Q.. Z lekárskeho posudku MUDr. W., CSc. mal okresný súd preukázané, aké zranenia poškodený utrpel a akým mechanizmom vznikli. Podľa jeho názoru potvrdzovali verziu skutku poškodeného. Znalec uviedol, že príznakom poranenia je výtok krvi z nosa, o ktorom vypovedala svedkyňa W.. Usvedčujúce dôkazy objektivizuje aj znalecký posudok PhDr. V. B., ktorá komplexne vyšetrila poškodeného a zistila, že nemá sklon ku klamaniu a konfabulovaniu. Jeho výpoveď je možné považovať za autentickú a korešpondujúcu s reálne prežitým. Zvýraznila zachovanie pamäťových funkcií u poškodeného a zaznamenala strach, ktorý poškodený projektoval v čase vyšetrenia z osoby obžalovaného, ale aj z obáv o svoje zdravie. Dal za pravdu svedkyni Q. a obžalovanému, že poškodený má zlú povesť v mieste bydliska založenú na jeho správaní pod vplyvom alkoholu. Potvrďuje to aj svedok S. N., policajt, ktorý pozná poškodeného z predchádzajúcich zákrokov, na ktoré bola polícia privolaná susedmi, resp. matkou poškodeného. Potrestania poškodeného z priestupkov napovedajú, že poškodený skutočne nekoriguje svoje správanie pod vplyvom alkoholu. Na uvedené môže vplývať aj nepriaznivé sociálne prostredie, v ktorom poškodený vyrastal a žil. To však neznamená, že je možné automaticky mu prisúdiť násilnú trestnú činnosť zvlášť v prípade, ak nie je objektivizovaná, ale naopak, vylúčená celým radom dôkazov.

Krajský súd vychádzajúc z tejto dôkaznej situácie dospel k inému záveru o vine obžalovaného ako okresný súd.

Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný len v tom prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného a v prípade, ak vina nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený z pod obžaloby podľa § 285 Tr. por.

V predmetnej veci ostali aj po vykonaní dokazovania dôvodné pochybnosti o tom, kto v skutočnosti spáchal žalovaný trestný čin a tieto neboli odstránené ani vykonaným dokazovaním.

Okresný súd svoje rozhodnutie o vine obžalovaného za skutok uvedený vo výroku napadnutého rozsudku založil na výpovedi poškodeného, na znaleckom posudku k jeho zameraniu a na vierohodnosti výpovedí a osobnosti poškodeného.

Zo záverov okresného súdu vyplýva, že výpoveď poškodeného bola počas celého trestného konania konzistentná, sa krajský súd nestotožnil.

Z obsahu spisu a z výpovede poškodeného je preukázané, že každá výpoveď poškodeného bola iná, boli v nich rozpory, ktoré boli vyvrátené ostatnými dôkazmi ako výpoveďami svedkov Q. a policajtom N. a F.. Z trestného oznámenia poškodeného, ktoré podal až nasledujúci deň po incidente vyplýva, že ho mal napadnúť neznámy muž v čase o 18:00 hodine, pritom zo skutku obžaloby vyplýva, že ku skutku malo dôjsť v čase okolo 21:45 hodine, teda rozdiel v čase spáchania skutku je viac ako 4 hodiny.

Poškodený uviedol viackrát, čo sa týka spáchania skutku, rôzne verzie, ako malo dôjsť ku skutku a ako vyplýva z výpovedí policajtov, ktorých volal obžalovaný na miesto skutku a svedkyne Q., poškodený bol taký opitý, že s nimi nevedel komunikovať a keď prišli na miesto incidentu, poškodeného hľadali, našli ho pod blokom, mal v ruke pivo, mal vypité, nevideli zranenia a poškodený mal na očiach okuliare, ktoré ako uvádzal v ďalších popisoch skutku, stratil a hľadal ich aj doma. Poškodený vo svojej výpovedi uvádzal: „mal som vypité, cítil som, že som opitý, preto si veci nepamätám.“ Vo svojej výpovedi dňa 9.1.2020 za prítomnosti obhajcu nevypovedal ku skutku, práve naopak, žiadal zastaviť trestné stíhanie, konkrétne do zápisnice uviedol: ruším trestné oznámenie o ublížení na zdraví z dôvodu žiadneho odškodnenia.

Podľa názoru krajského súdu ani výpoveď matky poškodeného nie je v súlade s vykonanými dôkazmi, naviac táto bola vypočutá jedenkrát, viac, ako rok a pol po skutku a jej tvrdenia ohľadom zranení a času skutku sú rozporuplné, nie sú v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi - videla poškodeného celého

skrvaveného - nos, ústa, krv, čo ale nevidel žiadny iný svedok, videla z balkóna, že nemal okuliare a krvácal z nosa, pritom privolaní policajti našli poškodeného pod balkónom, mal na očiach okuliare a zranenia nemal žiadne.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že ťažiskovým dôkazom v tomto prípade je výpoveď poškodeného, ktorá podľa názoru okresného súdu nevykazovala žiadne rozpory a počas celého trestného konania bola konzistentná. S týmto záverom okresného súdu vzhľadom na vyššie uvedené dôvody sa krajský súd nestotožňuje, pretože okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neodstránil uvedené rozpory vo výpovedi poškodeného a dostatočne neodôvodnil svoje závery o jeho schopnosti vnímať okolnosti, o ktorých vypovedal, teda jeho napadnutie obžalovaným.

Vzhľadom k tomu, že výpoveď poškodeného predstavuje jediný priamy dôkaz o vine obžalovaného, došlo k nedostatočnému objasneniu skutkového stavu ohľadom skutku, ktorý je predmetom obžaloby.

Na základe vykonaných dôkazov nie je možné bez akýchkoľvek pochybností vyhodnotiť, že zranenia poškodeného boli spôsobené fyzickým útokom obžalovaného tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti obžaloby a napadnutého rozsudku.

Súd je pritom v každej trestnej veci povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak v prospech obžalovaného, ako okolnosti, ktoré svedčia v jeho neprospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo jednoznačne preukázané, že existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný, inak nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja.

Pokiaľ ostanú po vykonaných všetkých dosiahnuteľných dôkazoch v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného, a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavovať v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“. Skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti.

Pretože v danej veci získané dôkazy netvorili ucelenú reťaz usvedčujúcich dôkazov a aj po vykonaní všetkých dostupných dôkazov ostali o vine obžalovaného značné pochybnosti, dospel krajský súd k záveru, že bolo potrebné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na poklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Za porušenie Trestného zákona možno považovať výrok o vine, ak bol páchatel' odsúdený a mal byť oslobodený, čo je podľa názoru odvolacieho súdu situácia i v prejednávanej trestnej veci.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol uznaný vinným ako páchatel' žalovaného skutku, a to napriek tomu, že mal byť oslobodený, odvolací súd postupoval v súlade s § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por., napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom vo veci, pretože na podklade skutkového stavu zisteného okresným súdom v napadnutom rozsudku bolo možné urobiť nové rozhodnutie.

Pretože skutková situácia v danej veci neumožňovala jednoznačný záver o tom, že skutok spáchal obžalovaný, resp. v skutkovej vete napadnutého rozsudku, krajský súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. ak súd obžalovaného oslobodí spod obžaloby, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Pretože krajský súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby, odkázal poškodených s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti časti tohto rozsudku, pričom tento rozsudok bol prijatý hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.